

TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HÓA HÀ NỘI
KHOA VIẾT VĂN - BÁO CHÍ

TÁC PHẨM TỐT NGHIỆP
(KHÓA 12, NĂM 2009 – 2013)

SINH VIÊN THỰC HIỆN: BÙI THỊ ANH THƠ

HÀ NỘI – 2013

LỜI CẢM ƠN

Trong suốt quá trình học tập và hoàn thành khóa luận này, tôi đã nhận được sự hướng dẫn, giúp đỡ quý báu của các thầy cô, các anh chị, các em và các bạn. Với lòng kính trọng và biết ơn sâu sắc tôi xin được bày tỏ lời cảm ơn chân thành tới:

Ban giám hiệu, Phòng đào tạo đặc biệt là khoa Viết văn – Báo chí, trường Đại học Văn hóa Hà Nội đã tạo mọi điều kiện thuận lợi giúp đỡ tôi trong quá trình học tập.

*Cảm ơn **Phó giáo sư- Tiến sĩ Ngô Văn Giá – Trưởng khoa Viết văn – Báo chí** - người thầy kính mến đã hết lòng giúp đỡ, dạy bảo, động viên tôi trong trình học tập, sáng tác và tiếp cận nghề nghiệp.*

*Cảm ơn **nhà thơ Nguyễn Việt Chiến** - người thầy đáng kính đã song hành cùng tôi trong cả quá trình làm khóa luận.*

*Cảm ơn **nhà phê bình, lí luận Chu Văn Sơn**, với vai trò người phản biện đã có những ý kiến hữu ích cho tôi trong việc nhìn nhận rõ các vấn đề được đề cập trong khóa luận.*

Xin chân thành cảm ơn các thầy cô trong hội đồng chấm khóa luận đã cho tôi những đóng góp quý báu để hoàn chỉnh luận văn này

*Đồng thời, tôi cũng xin gửi lời cảm ơn tới cô **Đỗ Thị Thu Thủy** – giáo viên chủ nhiệm lớp, cùng các thầy cô trong khoa và bạn bè, các anh chị em trong lớp **Viết văn K12** đã động viên và giúp đỡ tôi trong cả khóa học.*

Cuối cùng, tôi xin gửi lời cảm ơn thân thương nhất đến bố mẹ anh chị em trong gia đình đã luôn ở bên cạnh động viên, ủng hộ, tạo cho tôi niềm tin vững chắc để có thể học hành tốt và cũng là động lực thúc đẩy tôi hoàn thành khóa luận được tốt nhất.

Lời giới thiệu

I. Giới thiệu bản thân

Họ tên: Bùi Thị Anh Thơ

Ngày sinh: 3/9/1988

Quê quán: Sơn Vy – Lâm Thao – Phú Thọ.

II. Con đường đi tới văn chương

Tôi bước vào ngành văn như là một cái duyên. Tôi không biết mình có khả năng viết văn khi nào. Có một điều rất khó tin là những năm còn là học sinh, môn văn là môn đáng sợ nhất đối với tôi. Rồi chẳng biết có gì mà sau 3 năm rời ghế phổ thông tôi lại viết được văn và có những lúc viết như thôi mien. Sau đó, được sự tư vấn của cô giáo dạy văn ở trường tôi biết đến khoa Sáng tác và lí luận, phê bình văn học – trường Đại học Văn hóa Hà Nội (Tiền thân là trường Viết văn Nguyễn Du). Bằng sự nỗ lực cao tôi cũng đỗ được vào trường. Tuy nhiên, mới bước vào ngành văn tôi gặp không ít khó khăn trong việc tiếp thu các môn học, cộng thêm kiến thức nền còn quá ít ỏi, vốn sống không nhiều và đặc biệt là không tiếp cận nhiều với các tác phẩm văn học vì vậy so với bạn bè trong lớp thì tôi thuộc dạng viết kém. Sau quá trình học tập và rèn luyện tại trường, hiện nay tôi nghĩ rằng mình đã viết khá hơn nhiều so với năm nhất: ngôn ngữ chắc lọc hơn, câu cú gọn gàng hơn, lối viết mới hơn và có thể viết được nhiều thể loại.

III. Văn phong

Tôi có tính cách khá ồn ào, cá tính, hồn nhiên nhưng tôi thường bị cuốn vào những bất công của xã hội. Trong thơ hay truyện ngắn tôi đều thể hiện khá rõ thái độ của mình.

Với văn xuôi, tôi có một lối viết khá ngắn gọn, không mượt mà và có những câu bị vấp giữa các đoạn văn. Với thể loại này, tôi thường viết về những vấn đề xã hội.

ĐÊM TIỂU THUYẾT

*Anh ngồi đọc tiểu thuyết,
Em ngồi đọc tiểu thuyết
Khung cửa sổ rực vàng
Bốn mắt chốc chốc nhìn
Vẫn vàng trắng lẻ áy.*

*Con đường khuya thuở trước
Trăng chẳng hề đoái hoài
Để nổi hoang vu mọc
Ngập tràn hai chúng mình
Dù tim chung nhịp đập
Dù mắt hướng một phương.*

*Đêm đêm đọc tiểu thuyết,
Hai đứa, hai con đường.*

16/8/2008

GỒNG

*Gồng mình
tìm mặt trời
thả vào đêm
rực lên những khát vọng.*

*Cô gái bán dâm tự giam mình trong phòng kín
kẻ trộm tha hương
đi về miền tối.*

*Ở đâu đó tiếng cười lớn hơn vạn lần bom nổ
đèn đường gập gù.*

*Ngoài đồng,
gốc rạ nảy mầm
con cá ngóc đầu
nghe chuyện Lạc Long Quân và Âu Cơ.*

6/3/2013

Mưa Hà Nội

*Hôm qua
giận những con chữ chẳng ghép nổi câu thơ
quên xem bản tin thời tiết
không biết ngày mai Hà Nội có mưa bão.*

*Hôm nay
Bão về đội cả thành phố
Lá rụng đầu ô
Mưa đập vào mặt
Lá, rác, nilon, đủ các thứ rác thải lao ra mặt đường*

*Tôi không thấy họ
những doanh nhân tài giỏi, những vị quan chức cấp cao, những ông
chủ nhà đất, ...họ núp trong những chiếc xe hơi sang trọng
Tôi không thấy họ
Lác đác có vài người như tôi giữa thành phố ngổn ngang.*

Tháng 5/2012

NGƯỜI TÌNH ẢO

Khoảng vắng trong tim

Thấy lòng cô đơn và trống trải

Không một bóng hình

Đôi mắt khát tình yêu của một người con gái tuổi hai mươi ba

Chưa một lần yêu

Không đi tìm một nửa

Tâm hồn em lang thang trong những khát khao

Bước một mình

Nhìn bóng mình dưới nắng

Khép mình trong đêm

Tự vẽ hoàng tử

Mãi miết,

Huyền hoặc.

Hoàng tử trong mơ của em hiện ra

Không cười,

Lạnh tanh đôi mắt.

Chàng bước ra từ tranh

Bước đi.

Em nhìn theo

Chàng đẹp huyền thoại

Em đắm say

Rẽ khúc

*Nhòn nhọt bóng
buông mắt ra ngoài khung cửa sổ
chạm mi
hờ hờ
tênh tếch*

*Đêm
bắt cóc nắng dẫm bẹp dưới chân
lõa lồ với mưa
cười zích zắc*

*Bao giờ?
Thần Mặt Trời giải cứu cái nắng
Thần Bóng Tối trói đêm
Mưa thành góa phụ.*

*Bên kia chân trời
cô gái góa tuổi xuân
mất tìm mây*

11/5/2010

30 PHÚT ĐÊM

23 giờ 30 phút

Mắt sưng

môi căm

lí trí nhòe nhòe đom đóm

cái sợ lớn hơn đêm.

Tĩnh mạch lên vào ban mai

Lên vào tương lai

con muỗi non ngơ ngác giật mình

Ta nhìn lại

0 giờ không gì cả

22/3/2013

Bóng

*Soi mình trong gương
Một khuôn mặt nổi lên
không phải một nàng tiên
không phải mụ phù thủy trong câu chuyện cổ tích
Nhọt nhọt suy tư
Quanh co, nắn xệch đôi môi chấp ghep
Những câu hát,
câu thơ,
những câu nói vu vơ,...
Tìm một nụ cười vương
Buồn
không nói.*

*Tôi giấu mình trong lớp chăn
Không thể vẽ mình trên một màu đen.
Mở cửa,
chạy
trốn khỏi căn phòng có bốn bức tường lặng thinh.
Nặng xô vào cửa
Bóng người không rõ mặt hằn trên bức tường
một màu đen.
Ngoắt nhìn,
ai nấp phía sau lưng?
Vẫn không biết - sự tàng hình của bóng
mình hỏi mình...*

11/5/2010